

[Rahbæk Møller]

Jeg henleder i stedet opmærksomheden på ændringsforslag nr. 2, der handler om den form for voldtægt i bankverdenen, der består i, at storbankerne tvinger små og mellemstore banker til fusion ved at nægte kapitaludvidelser i bankerne.

Sagen er, at selv om der er stemmeretsbegrænsning i de enkelte pengeinstitutter, gælder stemmeretsbegrænsningen ikke i disse sager, og en ejerpost på de tilladte 30 pct. kan derfor blokere for nødvendig udvikling. Der kan næppe være tvivl om, at hvis der intet gøres, vil vi i løbet af kort tid komme til at se en række uvenlige overtagelser. Det kan ende med, at egnsbankerne helt forsvinder og vi kun har nogle få hovedbanker med hovedsæde i København tilbage.

Denne udvikling er vi imod. Vi er ikke imod en naturlig strukturudvikling, men vi er imod voldtægt – også i bankverdenen. Derfor har vi stillet ændringsforslag om, at stemmeretsbegrænsningen også skal gælde, når det drejer sig om kapitaludvidelser.

Efter betænkningen at dømme vil dette ændringsforslag blive stemt ned, og det er måske ikke overraskende, at de borgerlige partier støtter storbankerne, men det er overraskende, at Det Radikale Venstre i en klar strid mellem nogle københavnske storbanker og nogle jyske egnsbanker tager de københavnske storbankers parti.

Jeg forstår, at Det Radikale Venstre mener, at det har fået et løfte fra industriministeren om, at han vil gribe ind, når den første uvenlige overtagelse er sket; men sagen er, at så er det for sent, for opkøbene sker i disse år. Man behøver blot at kigge på, til hvilke kurser de små bankers aktier bliver handlet; kurserne står ikke i rimeligt forhold til egenkapitalen.

Derfor, når om føje år den sidste egnsbank lukkes, bør der sættes en mindeplade op, der siger, at dette er Det Radikale Venstres og hr. Larsen-Ledet's personlige værk.

Svend Heiselberg (V):

I dele af befolkningen hersker der den opfattelse, at der er et borgerligt alternativ til de socialistiske partier. Det er en opfattelse, som der ikke er hold i. Igen må vi konstatere og har vi konstateret i udvalget, at Fremskridtspartiets mandater bliver brugt til den rene obstruktionspolitik.

For at få lovforslaget vedtaget må vi så acceptere at skulle lave en aftale med Socialdemokratiet, hvor vi får en anden fondsbestyrelse end den, som vi mener det ville være klogt at lave.

Det er ærgerligt, at 9 borgerlige mandater fra Fremskridtspartiet skal bruges på den måde, og det må vel før eller siden gå op for Fremskridtspartiet, at hver gang der skal lovgives og vi bliver kritiseret for at lave noget skidt, så er det, fordi vi må lave kompromiser med Socialdemokratiet, der udhuler fornuften i al lovgivning.

Larsen-Ledet (RV):

Det Radikale Venstre mener, at ændringsforslaget om, at tre repræsentanter for sparekasseaktieselskabet får sæde i fondsbestyrelsen, er rigtigt. Det er vigtigt, at der er en stærk sammenhæng mellem sparekasseaktieselskabets bestyrelse og fondsbestyrelsen. Det er vigtigt, at befolkningen ikke er i tvivl om, hvad sparekasseaktieselskabet er, og at man kan være overbevist om, at der ikke er en eller anden overbestyrelse, som kan ændre ved de indstillinger, der måtte komme fra sparekasseaktieselskabets bestyrelse.

Hvis man ønsker, at sparekassen fortsat skal være en bred folkelig institution, vil det derfor være rigtigt, at man støtter disse ændringsforslag, som kan medvirke til, at sparekassen kan fungere optimalt forretningsmæssigt.

Hr. Rahbæk Møller var allerede nu ved at opsætte en mindetavle. Der tror jeg, at hr. Rahbæk Møller er lidt for tidligt ude. Jeg kan i hvert fald sige til hr. Rahbæk Møller, at jeg for mit vedkommende, med min jyske herkomst, føler mig helt og aldeles beroliget ved den tilkendegivelse, der er kommet fra industriministeren. Den er vi tilfredse med, og vi ved, at industriministeren er parat til at handle hurtigt, hvis der sker et anslag af den art, som hr. Rahbæk Møller antyder.

Pia Dahl (FP):

Jeg finder, at det er modigt af hr. Svend Heiselberg at stille sig på Folketingets talerstol og sige, at det nu er Fremskridtspartiet, der har fået disse forhandlinger til at bryde totalt sammen. Sandheden er, som hr. Svend Heiselberg også godt ved, at Fremskridtspartiet nu i 4 måneder, siden den 25. november 1987, har gjort